

ΕΛ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ: «Η Θυσία του Αβραάμ». (Θέατρο Ολύμπια).

Την περασμένη Δευτέρα, 19 του 'Α-

πριλη, δόθηκε στο θέατρο Ολύμπια η δεύτερη μαθητική επίδειξη της Νέας Δραματικής Σχολής, με το κρητικό μυστήριο «Η Θυσία του Αβραάμ». Τους μαθητές της Ν. Δ. Σ. πρωτοείδα πέρυσι στο θερινό θέατρο Ανδρεάδη, σε μία άλλη επίδειξή τους με δυο μονόπρακτα, την «Κόρησα του Εσκαριπτανάς» του Μολιέρου και τον «Κληρονόμο της τάσσης» του Γεω. Σκαταλά. Κι' είδα τότες μαθητές καλά βέβαια μελετημένους, μα που σου θύμιζαν σε κάθε στιγμή την ιδιότητα του μαθητή. Γι' αυτό και τούτη τη φορά, ξεκινώντας για το θέατρο, είχα να πω σ' όση μου—κατά πως έλεγε και το πρόγραμμα της παράστασης—πως πήγαινα να παρακολουθήσω μαθητές που θα βγαίνουν για δεύτερη ή τρίτη φορά στη σκηνή. Κι' όπως είναι φυσικό, δε θέλησα να περιμένει κανείς πολλά πράγματα από νέους που τους λείπει ακόμα η πείρα της σκηνής και το θάρρος μπροστά στο πολύ κοινό, προσόντα που νομίζω πως είναι κι' αυτά απαραίτητα κοντά στα τόσα άλλα που χρειάζονται για να βγει κανείς στο θέατρο. Κι' όπως είπαμε πιο πάνω, ξεκίνησα για να δω μαθητές να παρακολουθήσω την πρόβα και έκαναν απ' τα πέρυσι ως τα φέτος, κι' αυτό γιατί αγαπώ το θέατρο κι' επειδή κάθε τι καλό που γίνεται από νέους μ' ενθουσιάζει.

Κι' ένοιωσα την ανάγκη, παρακολουθώντας την προχθεσινή παράσταση, να γράψω αυτές τις λίγες γραμμές, επειδή ίσα-ίσα τα παιδιά αυτά μ' ενθουσίασαν με την αναμφισβήτητη πρόοδο που κάνουν μέσ' στην τελευταία χρονιά. 'Η δεσποινίς Μετρητίνα κ. χ. στο ρόλο της Σάρας με συνεπήρε, ούτε λίγο, ούτε πολλά, με την καθαρή της άσθραση και με κείνο τον άνωτερο σωμαθματικό παλμό που τη διάκρινε. Άκωια ή δις Δ. Σέβα ως Ίσαάκ πολύ ψυχολογημένη, όπως κι' όλα τ' άλλα παιδιά που δούλεψαν φιλότιμα, δίνοντας όσο μπορούσε ο καθένας περισσότερο. 'Αν λογαριάσουμε μάλιστα και τη λίγο σπάνια ιδιωματική κι' έμμετρη γλώσσα του έργου, θαπρεπε ή επιτυχία της προχθεσινής παράστασης να υπολογιστεί σαν ένας άλλος γιά τα εργατικά αυτά παιδιά, που τιμήσανε ακόμα μία φορά τους δασκάλους τους και ιδιαίτερα το διευθυντή τους κ. Σωκρ. Καραντινό.

Δέν έχω βέβαια την ικανότητα να προχωρήσω σε λεπτομέρειες και να κάνω «κρίτικόν κριτικόν» (!!), πάντως όμως αυτά που γράφω πιο πάνω τα πιστεύω απόλυτα και, μια και δέν υπήρξα παρά ένας απλός θεατής, σ'άν τέτοιου θέλω να λογαριαστούν τόντες μου οι λίγες γραμμές.

Γ. Μ. Περιστέρης.